

[Socialministeren.]

vis Tilbageholdenhed over for en Lovgivning af denne Art, bl. a. under Hensyn til den Udvikling, man har set i Tyskland. Man frygter for, at dette er Indledningen til, at Staten her skal optræde for at gaa under Tarifferne og skabe underbetalt Arbejds-kraft i større Udstrækning og efterhaanden gaa over til formeligt Tvangsarbejde i Stedet for at gøre noget alvorligt for at ophæve den egentlige Arbejdsløshed. Det maa man ikke se bort fra, og det har ikke været og er ikke den nuværende Regerings Opfattelse, at man kan opgive i al Almindelighed de store Reforme, der skulde tilsigte at faa de arbejdsløse, ogsaa de unge arbejdsløse, i Gang paa normal Basis.

Derfor vil jeg sige, at jeg blev en lille Smule betænkelig ved nogle af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen); for i samme Øjeblik, vi ikke holder Linien saa nogenlunde ren, som den er lagt i dette Lovforslag, vil den naturlige Modvilje, som der vil være fra arbejdsløses og navnlig fra de unges Side, mod at blive dirigeret ud paa mere eller mindre frivilligt Arbejde, som har til Formaal at sige udadtil, at man har løst Arbejdsløshedsproblemet, medens man i Virkeligheden kun har sat en hel Del underbetalt Arbejde i Gang, i samme Øjeblik vil denne Agitation faa Vind i Sejlene, og det er Regeringen ikke interesseret i, det er efter min Opfattelse Samfundet heller ikke interesseret i.

Hvis Opgaver af den Art, som denne Lovgivning tager Sigte paa, skulde medvirke til, at man undlod i større Udstrækning at sætte Arbejder i Gang og arbejde for Forkortelse af Arbejdstiden o. s. v., vilde denne Lovgivning i sit Resultat være uheldig. Derimod er den ingenlunde uheldig, som Forholdene ligger i en Overgangstid, naar den holder sig i alt væsentligt inden for de Rammer, der her er lagt. Det er det, jeg bebrejder særlig Det kommunistiske Parti: efter at man har set, at denne Lovgivning, saaledes som den hidtil er udnyttet, aldeles ikke tilsigter eller har medført Tvangsarbejde, efter at de Herrer har set og maa vide, at de unge, der har deltaget i dette Arbejde, har betragtet det som en væsentlig Befrielse fra den fordømmende Lediggang, de hidtil har gaaet rundt i paa Gader og Stræder, saa er det uforsvarligt, fordi Forholdene ikke er saadanne i Samfundet, at man i Øjeblikket kan komme Arbejdsløsheden i større Udstrækning til Livs, at lægge denne Form for Arbejde for Had. Og det er ganske ubegrundet, thi naar

den ærede Ordfører, Hr. Munch-Petersen, før sagde, at det glædede ham, at de unge arbejdsløse ikke havde villet udnytte Loven og var kede af den, er det fuldkommen i Strid med Sandheden. Efter alt, hvad der foreligger for mig, er de unge, der har ladet sig overbevise af Forholdene og er taget ud paa dette Arbejde sammen med deres Kammerater, overmaade tilfredse. Jeg har faaet flere Henvendelser underskrevet af samtlige unge, f. Eks. fra Ravnstrup, hvor der vist er 70—80, og med Tak for Loven og Forespørgsel to Gange, om jeg ikke vilde komme ned og se, hvordan det gik; de var saa glade for at være der.

Hvis man ikke kan sondre mellem dette at skabe en egentlig Arbejdsløshedsbeskæftigelse og den nyttige Nødhjælp, dette er, saa gør man i Virkeligheden kun Skade, og det gør Kommunisterne ved deres altid hensynsløse Agitation: Hvis man ikke kan faa det hele, vil man ingenting have. Jeg siger, at man paatager sig i saa Henseende et stort Ansvar over for de unge, som man ved sin ophidsende Agitation fraraader at tage med til noget, der kun kan bevirke, at de kommer over en alt for vanskelig og besværlig Tid.

Hvis man altsaa i det store og hele holder den Hovedlinie, som Regeringen har lagt ved dette Forslag, saa vil jeg naturligvis meget gerne paa enhver Maade, ogsaa under Udvalgsbehandlingen, medvirke til, at Loven kan faa den størst mulige Benyttelse. Det glæder mig i saa Henseende at høre, at den ærede Ordfører for Venstre siger, at Venstre mangler ikke Initiativ. Jeg ved nok, at den ærede Ordfører ikke mangler det, men naar han nu ligefrem tør meddele, at det samlede Venstre ikke mangler Initiativ, tør vi haabe, at der kommer ganske anderledes Gang i denne Sag.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Klage over Undervisningens Mangel paa Objektivitet vil jeg sige — og det samme gælder over for de Udtalelser, som blev fremsat af den ærede konservative Ordfører (Bindslev), der indførte et nyt Begreb, der hedder Balance i objektiv Undervisning —, at jeg kan ikke se, at Socialministeren kan komme stort videre end til utrykkelig at indskærpe i den Godkendelse af disse Foretagender, der gaar ud: Endelig er det en Betingelse, at den Undervisning, der gives de arbejdsløse, sker paa politisk neutralt Grundlag og er strengt saglig.

Jeg vil ikke føle mig tilfredsstillet ved en saadan Form for Objektivitet, at naar Arbejdernes Oplysningsudvalg underviser i Samfundslære formentlig ud fra deres Grund-